

Sygn. akt II K 233/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 listopada 2022r

Sąd Rejonowy w Kaliszu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Wachlaczenko

Protokolant st. sekretarz sądowy Agnieszka Dębowa

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kaliszu A. H.

po rozpoznaniu dnia 20.04.2020r., 27.04.2020r., 22.05.2020r., 04.09.2020r., 31.08.2021r., 04.02.2022r., 04.11.2022r

sprawy

V. S. syna F. i N. zd. R., ur. (...) w Republice Mołdawii m. C.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 22.07.2019 w K. wspólnie i w porozumieniu z dwoma ustalonymi sprawcami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do bankomatu m-ki (...) model (...) nr seryjny 13- (...) należącego do (...) SA w K. przy ul. (...), w celu zaboru znajdujących się tam pieniędzy w kwocie 319 350,00 poprzez zdetonowanie bankomatu przy użyciu substancji wybuchowej, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na to, iż urządzenie bankomatu nie otworzyło się w części, w której znajdowała się gotówka

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.

II. w dniu 22.07.2019 w K. wspólnie i w porozumieniu z dwoma ustalonymi sprawcami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, dokonał zniszczenia bankomatu m-ki (...) model (...) nr seryjny 13- (...) należącego do (...) SA w K. przy ul. (...) poprzez jego zdetonowanie przy użyciu substancji wybuchowej, czym spowodował straty w wysokości 53 423,37 zł na szkodę (...) SA

tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k.

III. w dniu 22.07.2019r. w K. wspólnie i w porozumieniu z dwoma ustalonymi sprawcami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, dokonał uszkodzenia: nawy frontowej drzwi wejściowych prowadzących do klatki schodowej oraz tynków wewnętrznych ściany klatki schodowej budynku mieszkalnego przy ul. (...) oraz drzwi wejściowych do lokalu zajmowanego przez Zakład (...) s.c. przy ul. (...) w K. oraz dwóch par drzwi aluminiowo-szkłanych oraz uszkodzenia farb, drzwi drewnianych i części tynku ścian lokalu zajmowanego przez Filię Nr 16 Miejskiej (...) w K. przy ul. (...), poprzez zdetonowanie bankomatu przy użyciu substancji wybuchowej znajdującego się w budynku przylegającym do budynku bloku wielorodzinnego, powodując straty w łącznej kwocie 52.tys. złotych na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K.

tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k.

IV. w dniu 22.07.2019r. w K. wspólnie i w porozumieniu z dwoma ustalonymi sprawcami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, dokonał uszkodzenia przedmiotów znajdujących się w lokalu zajmowanego przez Zakład (...) s.c. w K. przy ul. (...) w postaci okularów, akcesoriów okularowych, sprzętu optycznego oraz

wyposażenia lokalu poprzez zdetonowanie bankomatu przy użyciu substancji wybuchowej przylegającego do wyżej wymienionego lokalu, powodując straty w łącznej kwocie 6602 złotych na rzecz Zakładu (...) s.c. w K.

tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k.

V. w dniu 22.07.2019r. w K. wspólnie i w porozumieniu z dwoma ustalonymi sprawcami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, dokonał uszkodzenia wyposażenia w postaci mebli, akcesoriów biurowych, sprzętu komputerowego oraz księgozbioru znajdującego się w lokalu zajmowanym przez Filię Nr 16 Miejskiej (...) w K. przy ul. (...) poprzez zdetonowanie bankomatu przy użyciu substancji wybuchowej przylegającego do wyżej wymienionego lokalu, powodując straty w łącznej kwocie 20 tys. złotych na rzecz Miejskiej (...) w K.

tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k.

1. oskarżonego **V. S.** uniewinnia od popełniania zrzucanych mu w punktach od I do V czynów,
2. przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. N. kwotę (...) (jeden tysiąc dwieście dwadzieścia cztery) złote podwyższoną o należny podatek Vat tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,
3. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

SSR Agnieszka Wachłaczanko

II K 233/20

UZASADNIENIE

V. S. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 22.07.2019 w K. wspólnie i w porozumieniu z dwoma ustalonymi sprawcami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do bankomatu m-ki (...) model (...) nr seryjny 13- (...) należącego do (...) SA w K. przy ul. (...), w celu zaboru znajdujących się tam pieniędzy w kwocie 319 350,00 poprzez zdetonowanie bankomatu przy użyciu substancji wybuchowej, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na to, iż urządzenie bankomatu nie otworzyło się w części, w której znajdowała się gotówka, tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.

II. w dniu 22.07.2019 w K. wspólnie i w porozumieniu z dwoma ustalonymi sprawcami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, dokonał zniszczenia bankomatu m-ki (...) model (...) nr seryjny 13- (...) należącego do (...) SA w K. przy ul. (...) poprzez jego zdetonowanie przy użyciu substancji wybuchowej, czym spowodował straty w wysokości 53 423,37 zł na szkodę (...) SA, tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k.

III. w dniu 22.07.2019r. w K. wspólnie i w porozumieniu z dwoma ustalonymi sprawcami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, dokonał uszkodzenia: nawy frontowej drzwi wejściowych prowadzących do klatki schodowej oraz tynków wewnętrznych ściany klatki schodowej budynku mieszkalnego przy ul. (...) oraz drzwi wejściowych do lokalu zajmowanego przez Zakład (...) s.c. przy ul. (...) w K. oraz dwóch par drzwi aluminiowo-szkłanych oraz uszkodzenia farb, drzwi drewnianych i części tynku ścian lokalu zajmowanego przez Filię Nr 16 Miejskiej (...) w K. przy ul. (...), poprzez zdetonowanie bankomatu przy użyciu substancji wybuchowej znajdującego się w budynku przylegającym do budynku bloku wielorodzinnego, powodując straty w łącznej kwocie 52.tys. złotych na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K., tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k.

IV. w dniu 22.07.2019r. w K. wspólnie i w porozumieniu z dwoma ustalonymi sprawcami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, dokonał uszkodzenia przedmiotów znajdujących się w lokalu zajmowanego przez Zakład (...) s.c. w K. przy ul. (...) w postaci okularów, akcesoriów okularowych, sprzętu optycznego oraz wyposażenia lokalu poprzez zdetonowanie bankomatu przy użyciu substancji wybuchowej przylegającego do wyżej

wymienionego lokalu, powodując straty w łącznej kwocie 6602 złotych na rzecz Zakładu (...) s.c. w K., tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k.

V. w dniu 22.07.2019r. w K. wspólnie i w porozumieniu z dwoma ustalonymi sprawcami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, dokonał uszkodzenia wyposażenia w postaci mebli, akcesoriów biurowych, sprzętu komputerowego oraz księgozbioru znajdującego się w lokalu zajmowanym przez Filię Nr 16 Miejskiej (...) w K. przy ul. (...) poprzez zdetonowanie bankomatu przy użyciu substancji wybuchowej przylegającego do wyżej wymienionego lokalu, powodując straty w łącznej kwocie 20 tys. złotych na rzecz Miejskiej (...) w K., tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony V. S. jest obywatelem Mołdawii. Do Polski w celach zarobkowych przyjechał w ramach ruchu bezwizowego w dniu 26.01.2019r. W dniu 28.01.2019r. został zameldowany na pobyt czasowy pod adresem (...) 23, (...)-(...) B., co nastąpiło w związku z zamieszkaniem przez niego pod tym adresem i zawarciem w dniu 26.01.2019r. umowy najmu lokalu mieszkalnego tam położonego. Umowa ta została zawarta przez oskarżonego (najemcę) z R. D. (wynajmującym-właścicielem nieruchomości) na czas określony do dnia 30.12.2023r. Także w tym dniu Wójt Gminy B. na podstawie okazanego dokumentu podróży nadał oskarżonemu numer PESEL. Na nieruchomość (...) składało się kilka budynków funkcjonujących w ramach tzw. agroturystyki. Lokale mieszkalne w nich się znajdujące wynajmowane były obcokrajowcom (głównie pochodzącym z Ukrainy, Mołdawii i Gruzji) jako mieszkania pracownicze, zazwyczaj na okres 3 miesięcy, choć możliwe były dłuższe i krótsze pobyty. Pokoje co do zasady były wieloosobowe, choć możliwe było zamieszkiwanie w nich także przez jedną osobę. Posiadały one wspólne zaplecze socjalne i podwórko, na którym często, szczególnie w weekendy, urządzane były wspólne spotkania towarzyskie zamieszkujących tam osób, podczas których często spożywany był alkohol.

W dniu 8.03.2019r. oskarżony V. S. zawarł z Fabryką (...) H. K. umowę o pracę na czas określony od dnia 24.04.2019r. do dnia 06.10.2021r., po czym rozpoczął pracę na stanowisku pomocnika tapicera. W firmie tej zatrudnionych było wielu obcokrajowców, w tym także ci zamieszkujący wspólnie z oskarżonym. W dniu 09.04.2019r. oskarżony złożył do (...) Urzędu Wojewódzkiego w P. wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy, do którego załączył dokumenty związane z jego zamieszkaniem i zatrudnieniem, a także kserokopie paszportu oraz cztery fotografie. Oskarżony w lipcu 2019r. przebywał na urlopie wypoczynkowym w dniach 15-19.07.2019r. oraz na urlopie bezpłatnym w dniach 22-23.07.2019r. i 25-31.07.2019r. W końcowych dniach lipca jego nieobecność w pracy związana była z uprzednim uszkodzeniem na palec u ręki.

(dowód: informacja SG kk. 330, 352-355, dokumentacja (...) k. 331-350, wydruk k. 851, zeznania świadka R. D. k. 572-574, lista obecności k.602, 765; pismo pracodawcy k. 1247, korespondencja k. 1493, 1500)

I. A. i N. C. (1) mieli zawarte umowy najmu lokalu mieszkalnego i umowy o pracę o treści tożsamej (z tymi samymi podmiotami) co oskarżony V. S., a okresy ich obowiązywania były częściowo zbieżne i obejmowały dzień 22.07.2019r., w zw. z czym okresowo ww. zamieszkiwali i pracowali razem, posiadali także wzajemny kontakt telefoniczny. Pracę rozpoczynali o godz. 6:00, często udawali się do niej wspólnym transportem. I. A. posługiwał się numerem (...), a N. C. (1) 661 619 022. N. C. (1) w dniu 22.07.2019r. był w pracy, natomiast w dniu 23.07.2019r. pojechał wraz z oskarżonym do K. złożyć wniosek w urzędzie o zezwolenie na pobyt czasowy.

(dowód: dokumentacja (...) k. 362-366, 392-425, 373; informacja k. 361, 370, 373; lista obecności k. 643, 750, notatka urzędowa k. 370, 642, wyjaśnienia oskarżonego k. 659-660, wyjaśnienia N. C. (1) k.663v, notatka urzędowa k. 502a, 502b)

Pod adresem (...) zameldowanych było 17 osób, w tym w większości były to osoby posiadające obywatelstwo ukraińskie m.in. N. L., a także osoby obywatelstwa mołdawskiego, w tym oskarżony V. S., N. C. (1), I. A., N. C. (2), F. C. i C. P.. Co do zasady U. trzymali się z Ukraińcami, a M. z M.. I. A. opuścił ww. miejsce zamieszkania i porzucił pracę w dniu 08.08.2019r. wyjeżdżając do Mołdawii (co miało prawdopodobnie związek ze spowodowaniem przez niego wypadku

komunikacyjnego). N. C. (2) wraz z mężem okresowo zamieszkiwała w leśniczówce R. D., następnie przeprowadziła się do msc. B., po czym pod koniec maja 2020r. wyjechała z Polski.

(dowód: notatka urzędowa k. 161, 557; zeznania świadka R. D. k. 572-574, zeznania świadka N. C. (3) k. 599 , dokumentacja (...) jw., pismo k. 1419, 1421)

Oskarżony posiadał telefon komórkowy m-ki H. nr (...): (...), (...): (...) w którym użytkował polską kartę SIM nr (...) zarejestrowaną na jego dane w sieci (...) o przyporządkowanym numerze (...). Posiadał także karty moldawskie, jednak na terenie Polski nie posługiwał się nimi. Kilkakrotnie używał swoją polską kartę SIM znajomym obcokrajowcom, w tym N. K. i B. C. w celu skorzystania przez nich z Internetu sieciowego, w tym z usług nawigacji. Wówczas mógł jednak korzystać ze swojego telefonu i usług internetowych za pośrednictwem sieci i łącza Wi-Fi.

Telefon oskarżonego nie logował się nigdy (do końca lipca 2019r.) na terenie K.. W dniu 14.07.2019r. na terenie K. logowała się karta SIM należąca do oskarżonego, jednak wówczas nie współpracowała ona z jego telefonem ponieważ oskarżony w tym dniu pożyczył ją znajomym w celu skorzystania z nawigacji. Oskarżony od dnia 21.07.2019r. godz. 22:33 (logowanie na stacji (...) ul. (...) (...)-(...) B.) do dnia 22.07.2019r. godz. 09:46 (logowanie na stacji (...) Ł.) z nikim się nie kontaktował telefonicznie/internetowo za pośrednictwem ww. aparatu telefonicznego. W czasie tym otrzymywał jedynie korespondencję poprzez komunikatory internetowe, jednak była ona niewiązana ze zdarzeniem objętym przedmiotowym postępowaniem.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 513-514, 1211v, wykaz połączeń k. 605-606, notatka urzędowa k. 1037, opinia k. 1365-1383, wydruki korespondencji k. 1515)

Oskarżony posługiwał się językiem polskim w stopniu komunikatywnym (w mowie i piśmie), nadto potrafił biegle poruszać się po Internecie, w tym po polskich stronach internetowych, wyszukiwać/zamieszczać oferty - w związku z czym często pomagał innym obcokrajowcom nieznającym języka polskiego. Uchodził przy tym za osobę uczynną, zawsze chętną do pomocy i spokojną, nie sprawiał problemów, a właściciel nieruchomości nie miał do niego żadnych zastrzeżeń-wyróżniał się pozytywnie na tle pozostałych mieszkańców.

Oskarżony posiadał dwa samochody osobowe zakupione na swoje dane tj. M. (...) nr rej. (...) i P. (...) nr rej. (...), oba w kolorze zielonym.

(wyjaśnienia oskarżonego k. 513, protokół przeszukania k. 551-553, 526-528; notatka urzędowa k. 502a-502b)

Oskarżony w okresie czerwiec-lipiec 2019r. zaczął zajmować się kupnem-sprzedażą samochodów. Wówczas zaczęły do niego przyjeżdżać osoby pochodzenia rumuńskiego (które zapoznał przez innych znajomych-także obcokrajowców wcześniej zamieszkujących na posesji (...), m.in. przez I. A.) nieposługujące się językiem polskim zainteresowane ich nabyciem, którym oskarżony pomagał w zw. ze znajomością przez niego języka polskiego i większym obyciem w zakresie formalności związanych z tego typu transakcjami, nadto kupował im karty SIM i zawoził/odwoził ich z/do miejsca transakcji. Podczas takich kilkudniowych pobytów zamieszkiwali oni w pomieszczeniach na co dzień zajmowanych i użytkowanych przez oskarżonego, na co właściciel nieruchomości tj. R. D. wyraził zgodę, jednak nie spisał ich danych, a w zakresie płatności za mieszkanie rozliczał się z nimi oskarżony, zamieszkiwali oni w osobnym pokoju.

(dowód: zeznania świadka R. D. k. 572-574, tablice poglądowe k. 575-587, wyjaśnienia oskarżonego k. 513-514)

W dniu 17.06.2019r. oskarżonego zatrzymano do kontroli drogowej z uwagi na przekroczenie przez niego prędkości poza teren zabudowanym. Oskarżony wówczas prowadził samochód osobowy m-ki P. o nr rej. (...), w którym, znajdowało się trzech pasażerów (w zw. z brakiem wzbudzenia przez nich podejrzeń funkcjonariusze nie pobrali od nich danych i nie dokonano ich sprawdzenia w systemie). Wówczas został nałożony na oskarżonego mandat karny, a w zw. z tym, iż nie posiadał on także przy sobie dokumentu prawa jazdy, a także żaden z pasażerów nie posiadał przy sobie dokumentu prawa jazdy, auto odebrał N. C. (1), któremu po wylegitymowaniu go i sprawdzeniu w systemie

przez podejmujących kontrolę funkcjonariuszy Policji (którzy zwrócili uwagę na zły stan jego uzębienia), wobec braku uwag, pozwolono odjechać ww. samochodem.

(dowód: zeznania świadka S. Ł. k. 143, 1212v; kserokopia notatnika służbowego k. 146-148; zeznania świadka A. Ś. k. 150-151, 1301; kserokopia notatnika służbowego k. 153-160)

W dniu 7.07.2019r. do oskarżonego przyjechało dwóch znajomych z R., w tym B. C. zainteresowanych zakupem aut. Oskarżony w dniu 7.07.2019r. w zw. z zamieszczonym w serwisie olx ogłoszeniem sprzedaży samochodu m-ki M. (...) nr rej. (...) koloru ciemnosrebrnego/szarego typu kombi skontaktował się ze swojego numeru telefonu z K. S., który oferował do sprzedaży ten pojazd. Tego samego dnia oskarżony udał się swoim pojazdem m-ki P. koloru zielonego nr rej. (...) wraz z B. C., N. C. (1) i innym mężczyzną którego wygląd wskazywał na pochodzenie rumuńskie w celu obejrzenia tego pojazdu do miejsca zamieszkania K. S. tj.do msc. Z. pow. (...), gm. Ł.. Oskarżony jako jedyny z nich porozumiewał się w języku polskim, nie był on jednak bezpośrednio zainteresowany kupnem przedmiotowego pojazdu, jedynie pośredniczył w transakcji i tłumaczył. Pojazd oglądały osoby, które z nim przyjechały, najdokładniej B. C., który też udał się z właścicielem pojazdu na jazdę testową, po czym zdecydował się zakupić przedmiotowy pojazd. Z uwagi na niemożność dokonania zapłaty w euro, ww. zadeklarowali przyjazd w dniu następnym z umówioną ceną zakupu 3000 zł. Stawili się u K. S. w dniu 08.07.2019r. w tym samym składzie. Umowa została sporządzona przez żonę K. S. D. S. na dane B. C. ob. Rumunii po okazaniu przez niego dokumentu tożsamości ze zdjęciem tj. dokumentu ludzako przypominającego rumuński dowód osobisty, przy czym wygląd B. C. odpowiadał zdjęciu zamieszczonemu na tym dokumencie. B. C. uiścił cenę za ten samochód, po czym odjechał nim wraz z pozostałymi mężczyznami, natomiast oskarżony odjechał swoim pojazdem m-ki P.. Osoba podająca się za B. C. była formalnym i faktycznym nabywcą przedmiotowego pojazdu, przy czym podczas ww. transakcji posłużyła się nieautentycznym dowodem osobistym, o czym wiedzy nie miały strony transakcji, ani oskarżony.

(dowód: zeznania świadka K. S., k. 61-61, 269-270, 449-450, 962-963, 1299; kserokopia umowy kupna-sprzedaży samochodu k. 63-64, zeznania świadka D. S. k. 437-438, 1299v-1300, zeznania świadka Z. S. k. 445-446,1300; wyjaśnienia oskarżonego k. 1181v-1182, 659; protokół zatrzymania rzeczy k. 293-295, oryginał umowy kupna-sprzedaży samochodu k. 296; notatka urzędowa k. 603,711, tablice poglądowe k. 273-283, 451-463)

W dniu 10.07.2019r. na (...) w msc. S. pow. (...) samochód m-ki M. nr rej. (...) w związku z przekroczeniem prędkości został zarejestrowany przez fotoradar, nie ustalono sprawcy tego wykroczenia, jednak na zdjęciu jako kierowca został rozpoznany B. C. tj. ówczesny właściciel tego pojazdu.

(dokumentacja (...) k. 289-292, 713a-714a, zeznania świadka K. S. k.269-270)

Do 18.07.2019r. dojechało jeszcze dwóch znajomych B. C.. Po czym B. C. pytał oskarżonego o najbliższym sklep z materiałami budowlanymi. Oskarżony wskazał mu B. w K.. B. C. i pozostali trzej ob. Rumunii przebywający czasowo u oskarżonego ok. 19-20 lipca 2019r. zakomunikowali mu, iż udają się do Niemiec w celu zakupu aut albowiem mają tam osoby, które im w tym pomogą.

(wyjaśnienia oskarżonego k. 1181-1182)

Samochód M. (...) nr rej. (...) przemieszczał się po terenie K. w dniu 14.07.2019r. i w dniu 20.07.2019r., co zarejestrowały nagrania z monitoringu.

(dowód : protokół oględzin k. 130-132, 696-702, notatka urzędowa k. 71,72, 82-83)

W budynku przy ul. (...) w K. należącym do Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. na dzień 22 lipca 2019r. mieściły się dwa lokale usługowe – tj. Zakład (...). Nadto na elewacji tego budynku od strony frontowej zamontowany był czynny (kilka miesięcy wcześniej wymieniony na nowy) automat bankomatowy banku (...). Z ww. budynkiem bezpośrednio sąsiadował 4-kondygnacyjny wielorodzinny budynek mieszkalny (blok) oznaczony numerem 15, który podzielony był na 4 klatki schodowe, do których wejście także znajdowało się od strony frontowej budynku tj. od ulicy (...),

przy czym wzdłuż budynku prowadziła także równoległa do niej wewnętrzna droga osiedlowa. Bankomat usytuowany był w pobliżu klatki schodowej nr 4. Budynek nr (...) sąsiedował także z 7-kondygnacyjnym blokiem nr 13, który okalał budynek nr (...), tworząc tzw. podkowę. Pomiędzy nimi znajdował się skwer zieleni. Do niektórych mieszkań przynależały balkony, a okna znajdowały się i wychodziły na każdą stronę ww. budynków. Od strony frontowej budynku nr (...) usytuowane one były przy klatce schodowej nr 1 i na ścianie szczytowej budynku. Z blokiem nr 15 od strony szczytowej sąsiedował nadto budynek nr (...), w którym znajdował się lokal gastronomiczny (...), a naprzeciwko niego (pomiędzy ulicą główną a wewnętrzną drogą osiedlową) znajdowały się śmietniki na wprost których znajdowało się specjalne miejsce parkingowe „koperta” przeznaczone dla pojazdów zajmujących się wywozem odpadów z osiedla i oznaczone symbolem (...). Kolejną główną ulicą równoległą do ul. (...) była Al. (...)

W dniu 22.07.2019r. ok. godz. 03:15 samochód M. (...) o numerze rej. (...) pojawił się w rejonie osiedla (...) w K. – wjechał z ul. P.S. W. w ul. (...). Ok. godz. 3:55 doszło do eksplozji wewnątrz bankomatu banku (...) znajdującego się przy ul. (...) – dostrzegalny był ogień i duży huk. Wówczas uruchomione zostały alarmy w pojazdach zaparkowanych w jego okolicy. Sposób działania sprawców polegał na wysadzeniu bankomatu za pomocą substancji gazowej, która została wprowadzona przez wyłamany podajnik gotówki tzw. „shooter”, co jednak nie doprowadziło do otworzenia kasetki z pieniędzmi, w zw. z czym niemożliwym okazał się jej zabór.

Mieszkańcy okolicznych bloków ok. godz. 3:50 zauważyli podejmowane przez sprawców działania, nie byli jednak w stanie zidentyfikować sprawców na podstawie okazanych im tablic poglądowych ani podać ich bliższych danych identyfikacyjnych czy znaków szczególnych albowiem byli oni ubrani na czarno, zamaskowani, mieli zasłonięte wszystkie części ciała (bandany, kaptury, czapki), nadto w rejonie bloków znajdowały się drzewa i krzewy, które ograniczały w znacznym stopniu widoczność z perspektywy mieszkań, nadto z uwagi na porę dnia nie było jeszcze całkiem widno, co sprawiało, iż widoczność była ograniczona. Mieszkańcy osiedla dostrzegli sprawców jedynie z okien i balkonów wychodzących na miejsca zw. z przebiegiem zdarzenia, ew. po wyjściu z budynku zauważyli oddalające się postacie. Rozpoznali auto M. (...) nr rej. (...) jako to, którym poruszali się sprawcy – przy czym wskazali ich było ich trzech, iż raczej byli to mężczyźni, poruszali się sprawnie, co wskazywało na osoby dość młode, co do jednej osoby mieli podejrzenia, iż mogła to być kobieta (oceniając po sposobie poruszania). Ww. samochód został przez nich zaparkowany na miejscu postojowym znajdującym się z drugiej strony (względem bankomatu) bloku nr 15 przy ul. (...) w K., na miejscu postojowym usytuowanym na wprost pojemników na śmieci, oznaczanym kopertą i przeznaczonym dla postoju firmy odbierającej odpady, nieopodal budynku nr (...) w którym znajdował się (...). Ingerencji w urządzenie bankomatowe dokonywało dwóch mężczyzn, którzy kucali przy bankomacie i mieli przy sobie urządzenia typu łom, torbę/worek, wąż i małą butlę gazową. Jedna z osób najprawdopodobniej pełniła funkcję obserwatora, stojąc z boku budynku. Po wprowadzeniu substancji nastąpił wybuch, elementy bankomatu zostały rozrzucone w dużym promieniu, następnie słyszalne były odgłosy klucia/walenia w ścianę, po czym sprawcy w pośpiechu oddalili się w kierunku (...), gdzie po włożeniu używanych uprzednio przedmiotów do bagażnika, wsiedli do zaparkowanego ww. pojazdu M. i odjechali się w kierunku ul. (...). Zdarzenie przebiegało bardzo szybko, od wybuchu do ucieczki sprawców minęły ok. 2-3 minuty.

Sprawcy posługiwali się językiem obcym, nie został on jednak dokładnie zidentyfikowany, na pewno jednak należał on do grupy języków wschodnich i nie był to język polski. W okresie wcześniejszym mieszkańcy osiedla nie zauważyli, aby ktoś obserwował to miejsce, nie zauważyli żadnych podejrzanych osób czy pojazdów mogących mieć związek ze zdarzeniem. Nie rozpoznali nikogo na okazanych tablicach poglądowych

(dowód: zeznania świadków A. B. k. 21-23, 1184; J. F. k. 201, 1183; M. Z. k.184-185, 1183v; M. K. k. 175, 1184v-1185; P. N. k.190-191, 1185; S. G. k. 715, 1185v; R. S. k. 18, 1210v; M. W. k. 32-33, 187, 1298; J. N. k. 1298v, H. M. k. 306,712, tablice poglądowe k. 194, szkic k. 1179)

W toku oględzin na miejscu zdarzenia zabezpieczono w całości przedmioty w postaci: ręcznika z materiału użytego przez sprawców do uszczelnienia podajnika gotówki, fragmentów materiału. fragmentów przewodu elektrycznego, włącznika elektrycznego, rejestratora kamer monitoringu z wnętrza bankomatu, karty bankomatowa znajdującej się wewnątrz bankomatu, zapalnika służący do zainicjowania wybuchu oraz lakieru z drzwi sejfów bankomatu.

Uszkodzeniu uległ bankomat wraz z wyposażeniem, a także przyległe do niego pomieszczenia tj. blok nr 15 i budynek nr (...).

(dowód: protokół oględzin k. 40-46, 433, protokół kontroli obiektu budowlanego k. 464-467; notatka urzędowa k. 82, dokumentacja fotograficzna k. 89-93, materiał poglądowy k. 766-774, płyta k. 779)

W dniu 21.07.2019r. (niedziela) w godzinach wieczorno-nocnych na posesji (...) na wspólnym podwórku odbywała się impreza związana z urodzinami H. P.. Wówczas większość mieszkańców przebywała na zewnątrz – odbywało się ogólne spotkanie towarzyskie, mieszkańcy (wówczas zamieszkiwało tam ok. 15 osób) przebywali w grupach, robili sobie grilla i spożywali alkohol. W spotkaniu tym uczestniczył oskarżony V. S..

W dniu 22.07.2019r. ok. godz. 4 rano oskarżony V. S. przebywał na terenie posesji (...), gdzie był widziany przez N. L. jak palił papierosa na podwórzu. N. L. zapamiętał tę datę albowiem wtedy przebudził się z powodu niskiego poziomu cukru i musiał zjeść coś słodkiego. Wówczas prowadził zapiski związane z wybudzeniem cukrzycowym, co zdarza się u niego rzadko (średnio raz na pół roku), nadto kojarzył, iż wtedy odbywała się impreza na podwórku związana z urodzinami H. P., jednak wtedy (o godz. 4 jak się przebudził) już się skończyła i widział na podwórzu tylko oskarżonego.

(dowód: zeznania świadka N. L. k. 1301v-1303, zeznania świadka H. P. k. 594-595, 1396v-1397)

Samochód M. (...) w lipcu 2019r. widywany był zaparkowany na podwórku posesji (...). Poruszały się nim różne osoby, w tym B. C., Z. P., P. C..

(dowód: zeznania świadka R. D. k. 572-574)

Do Polski powróciło w dniu 25 lub 26 lipca 2019r. dwóch ob. Rumunii, w tym B. C.. Po czym kupili kolejny samochód m-ki P., którym udali się do Czech. Ostatecznie dwóch z nich w dniu 31.07.2019r. udało się do Czech a dwóch odleciało z W. samolotem prawdopodobnie do kraju pochodzenia. Oskarżony od tej pory nie miał z nimi kontaktu.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 513-514, 1044)

W dniu 29.07.2019r. funkcjonariusze policji stwierdzili obecność samochodu m-ki M. o numerze rej. (...) na podwórku posesji (...), dokonali jego przeszukania, nadto przeszukali całą ww. posesję, stwierdzając brak przedmiotów mogących mieć związek z dokonaniem przestępstwa. Nadto rozpytali jej mieszkańców – nikt nie zaobserwował ani nie słyszał nic podejrzanego, mogącego mieć związek z dokonaniem przestępstwa włamania do bankomatu. Tożsame czynności weryfikacyjne również z wynikiem negatywnym przeprowadzono w miejscu zatrzymania oskarżonego w dniu 12.08.2018r. oraz wobec należącego do niego pojazdu m-ki P. nr rej. (...).

(dowód: protokół przeszukania k. 551-553, 566-570, 526-529, 530-531; protokół oględzin wraz z kserokopią dokumentów k. 855-883, materiał poglądowy k. 732, 738, 743, płyta k. 737,743, notatka urzędowa k. (...), zeznania świadka V. I. k. 619-620)

W dniu 31.07.2019r. pojazd M. nr rej. (...) kontrolowany był przez funkcjonariuszy Straży Granicznej w rejonie przygranicznym w okolicach msc. Z.- M. Ż., wówczas kierował nim ob. Mołdawii Z. P., pasażerem był P. C. (który został zatrzymany w związku z nielegalnym przekroczeniem granicy). Z. P. wcześniej – pod koniec lipca 2019r. przebywał na posesji (...) przez kilka dni.

(dowód: zeznania świadka P. S. k. 322-323, notatka urzędowa k. 434, informacja SG k. 756-757, 840-842, zeznania świadka R. D. k. 573-574)

W dniu 01.08.2019r. oskarżony kupił pojazd M. (...) nr rej (...) od B. C. w związku z jego wyjazdem. B. C. polecił mu sprzedać pojazd, zapłacić za pobyt w msc. Parcele i resztę pieniędzy zachować dla siebie. Oskarżony w dniu 3.08.2019r. sprzedał ww. pojazd w skupie aut „M..pl” w O. za kwotę 1950 zł. Podczas transakcji kupujący zweryfikował dokumentację pojazdu, w tym ciągłość umów (pojazd nie był przerejestrowany) - stwierdzono brak zastrzeżeń.

(dowód: zeznania świadka W. W. (1) k. 966v-967, 1212; umowa kupna-sprzedaży k. 883, 968,969)

Dysk zamontowany w przedmiotowym bankomacie, na którym znajdował się zapis z jego monitoringu, w wyniku wybuchu uległ uszkodzeniu, w zw. z czym niemożliwym okazało się odzyskanie z niego jakichkolwiek danych. Materiał, w tym rzeczy i ślady zabezpieczone na miejscu zdarzenia tj. linie papilarne, ślady biologiczne nie pozwoliły na uzyskanie materiału mogącego posłużyć do identyfikacji jakichkolwiek osób mających związek ze zdarzeniem – stwierdzono jedynie materiał nienadający się do identyfikacji, występujące DNA ludzkie w znikomych ilościach.

(sprawozdania z przebiegu badań-opinia k. 94-95, 117-120, 162-167, 169-170, 358-360, opinia k. 758-761, notatka rządowa k. 123)

Nie udało się zabezpieczyć z nagrania z monitoringu czy uzyskać innych nagrań czy zdjęć, które przedstawiałyby wizerunek sprawców. Uzyskane zapisy jedynie częściowo wskazują na udział w zdarzeniu pojazdu M. (...) nr rej (...) (ew. na poruszanie się go w danych dniach po terenie K.), choć większość z nich cechowała słaba jakość nagrania, nie udało się zidentyfikować jego pasażerów, w niektórych miejscach niewidoczne były nawet tablice rejestracyjne. W dniu zdarzenia kamera Straży Miejskiej w rejonie miejsca zdarzenia nie działała a monitoring miejski uległ awarii. Zabezpieczono szereg nagrań z monitoringu z okolicznych mieszkań, samochodów, lokali usługowych, co do których stwierdzono brak związku z m przedmiotowym zdarzeniem.

(dowód: zeznania świadka A. S. k. 55, protokół zatrzymania rzeczy k. 97-99, 100-102, 103-105, 106-109, 111-113, 114-116, 127-129, 130-132, 133-137, 138-142, 180-182, 195-198, 381-386, 387-390, protokół odtworzenia utrwalonego zapisu k. 208-209, 297-298, 299-300, 301-302, 303-304, 308-309, 310-311, 312-313, 315-316, 426-427, 694-695, 696-697, 852, wydruki k. 210-267, 284-288, 314, 317-319, 428-431, 698-700, 853, pendrive k. 854, płyta k. 702; sprawozdanie z badań k. 612-614, 780-782, płyty k. 616, 784, materiał poglądowy k. 616a; notatka urzędowa k. 1, 24, 50, 72, 122, 123, 172)

Oskarżony udostępnił dane dostępne do swojego telefonu i znajdujących się na nim aplikacji. Wyraził zgodę na wgląd do dokumentacji bankowej. Zabezpieczone na telefonie oskarżonego jak i innych osób dane nie zawierały korespondencji czy innych informacji wskazujących na udział oskarżonego w zdarzeniu z dnia 22.07.2019r. zw. z wysadzeniem bankomatu i próbą włamania do niego. Jego konto bankowe było w zasadzie nieużytkowane.

(dowód: wykaz połączeń telefonicznych i ustaleń telekomunikacyjnych k. 786-792, płyta k. 793, sprawozdanie k. 921-925, protokół oględzin k. 932-933, opinia biegłego informatyka k. 1365-1383, 1461-1468, płyta k. 927, 1597, tłumaczenie k. 1491-1596, pismo banku z zał. k. 987-990a, pismo operatora z zał. k. 996-998, dane k. 1180, oświadczenia oskarżonego k. 1297)

Oskarżony V. S. ma 29 lat. Jest osobą niekaraną.

(karta karna – k. 608, 726)

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył obszernie wyjaśnienia. Choć wyjaśnienia oskarżonego na różnych etapach postępowania posiadały pewne rozbieżności i cechowało je pewne nieskoordynowanie, jednak finalnie – w zestawieniu z pozostałym obszernie zebrany materiał dowodowy – przesądziły o tym, iż Sąd w znacznej części dał im wiarę i częściowo (posiłkowo) także na nich oparł swoje ustalenia faktyczne poczynione w sprawie. Sąd uznał, iż pewna niekonsekwencja w wyjaśnieniach oskarżonego wynikała z dynamicznego przebiegu czynności procesowych z nim wykonywanych, sposobu prowadzonych przesłuchań i typu/rodzaju zadawanych mu pytań. Oskarżony na rozprawie podał, iż dopiero po osadzeniu go w zakładzie karnym miał czas i możliwość na spokojne zastanowienie się nad przebiegiem zdarzeń w dniach oscylujących wokół daty przestępstwa mu zarzucanego, a także okoliczności związanych ze z jego znajomością z innymi obcokrajowcami, którym pomagał w zakupie samochodów. Nie bez znaczenia pozostawał także fakt, iż oskarżony co prawda włada językiem polskim (jednak nie biegle) a podczas czynności procesowych towarzyszył mu biegły tłumacz, to jednak ze specyfiki językowo-kulturowej mogły wynikać pewne braki oskarżonego w zakresie prawidłowego

postrzegania i odbierania rzeczywistości, a następnie jej sprawnego i szczegółowego relacjonowania. Dlatego też wyjaśnienia oskarżonego nie zawsze przybierały formę właściwie uporządkowaną, składną, oddającą pełen kontekst jego wypowiedzi, co Sąd podczas przewodu sądowego starał się niwelować i dążyć do usystematyzowania informacji podawanych przez oskarżonego. Oskarżony przy tym zaznaczyć należy, iż przyjmował postawę aktywną, zainteresowaną przebiegiem postępowania, konsekwentnie zaprzeczał swojemu sprawstwu i jakimkolwiek udziałowi w popełnieniu zarzucanego mu przestępstwa, starał się dążyć do wyjaśnienia sprawy i obrony swoich praw. Oskarżony przyznał, iż jedynym jego błędem było to, iż pomagał ww. osobom podającym się za obywateli Rumunii, w tym pośredniczył w zakupie przez nich samochodów. Jednocześnie wskazał, iż nie posiadał wiedzy o ew. planowanym przez nich popełnieniu przestępstwa, a dopiero w dniu jego zatrzymania dowiedział o zdarzeniu zw. z usiłowaniem włamania do bankomatu znajdującego się w K., w którym sam nigdy nie był. Wyjaśnienia w tym zakresie dodatkowo znalazły potwierdzenie w oświadczeniach osób z otoczenia oskarżonego, w tym tych z nim zamieszkujących i pracujących, którzy w okresie poprzedzającym jego zatrzymanie nie zauważyli nic dziwnego w jego zachowaniu, podali, iż zachowywał się normalnie i nie słyszeli żadnych rozmów ani nie widzieli żadnych zachowań oskarżonego czy innych osób wskazujących na jego udział w przedmiotowym zdarzeniu. Jego depozycje nadto w znacznym zakresie potwierdził zebrany nieosobowy materiał dowodowy, który nie doprowadził do uzyskania dowodów sprawstwa oskarżonego (telefon należący do oskarżonego nie logował się na terenie K., w lipcu 2019r. nie dysponował on autem M. (...) nr rej. (...)). Oskarżony nadto sam starał się dostarczać dowodów na swoją niewinność, co było działaniem jak najbardziej akceptowalnym i pożądanym, tym bardziej gdy weźmie się pod uwagę fakt, iż oskarżony okresowo pozostawał tymczasowo aresztowany. Także po opuszczeniu jednostki penitencjarnej oskarżony nie unikał odpowiedzialności, stawiał się dobrowolnie przed sądem i aktywnie uczestniczył w rozprawie. Z uwagi na zaufanie jakim darzył go właściciel nieruchomości w której zamieszkiwał przed osadzeniem, mógł tam nadal przebywać i pracować. Oskarżony także już podczas pobytu w zakładzie karnym dążył do uregulowania legalności swojego pobytu na terenie RP. Powyższe jednoznacznie świadczy o tym, iż oskarżony nie utrudniał postępowania, współpracował z organami ścigania i sądem w zakresie wyjaśnienia wszystkich okoliczności zdarzenia, nie starał się uciekać czy mataczyć w sprawie.

Powyższe ostatecznie przekonało Sąd do przypisania wyjaśnieniom oskarżonego dużego waloru wiarygodności i uznaniu je za logiczne, konsekwentne i spójne. Oskarżony w toku postępowania sądowego starał się wyjaśnić wszelkie nieścisłości w swoich wcześniejszych wyjaśnieniach (np. w zakresie faktu użyczenia swojej karty SIM innym osobom, swojego pobytu w nocy z 21/22 lipca 2019r. w msc. Parcele czy jedynie pośredniczenia-pomocy w zakupie pojazdu M. (...) przez B. C. i następnie jego sprzedaży w msc. O. a nie O.- co mogło stanowić jedynie rodzaj słownej omyłki i wynikać ze złej wymowy nazwy miejscowości) czy sprzeczności zachodzące między nimi a pozostałym zebrany materiał dowodowy, które to zostały ujawnione na etapie postępowania przygotowawczego i stanowiły de facto główną przesłankę postawienia go w stan oskarżenia. W ocenie Sądu w toku postępowania oskarżony udowodnił, iż jest osobą wiarygodną, w tym znaczeniu, że umyślnie nie próbował przed Sądem żadnych faktów zatajać. W ocenie Sądu oskarżony jest osobą godną zaufania, prostolinijną, sumienną co udowodnił w toku postępowania przed Sądem, stawiając się na każdy termin rozprawy, składając wyjaśnienia i starając się współpracować. Sąd oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego w zakresie, jaki był niezbędny dla potrzeb niniejszego postępowania.

Sąd co do zasady dał także wiarę pozostałemu osobowemu materiałowi dowodowemu ujawnionemu w trakcie przewodu sądowego. Świadkowie będący mieszkańcami osiedla (...) w K., na którym doszło do zdarzenia, jak i serwisant bankomatu R. S., starali się wyczerpująco i logicznie oddać swoje spostrzeżenia z dnia 22.07.2019r. Wskazali na fakty i zdarzenia jakie zaobserwowali tego dnia, akcentując ew. braki w tym zakresie wynikające z warunków atmosferycznych (pora częściowo nocna), usytuowania punktu obserwacyjnego czy zamaskowania sprawców. Podali także, iż wcześniej także nic szczególnego nie zwróciło ich uwagi w zakresie nabrania podejrzeń co do zamierzeń popełnienia tego typu przestępstwa. Choć świadkowie ci zostali w sprawny sposób ujawnieni, niezwłocznie i szczegółowo (niekiedy kilkakrotnie) przesłuchani, składane przez nich depozycje były logiczne, spójne i wzajemnie ze sobą korespondujące, to jednak ich zeznania nie przyczyniły się w dużej mierze do wyjaśnienia okoliczności sprawy i ujawnienia sprawców przestępstwa. Zeznania tych świadków były jednak podstawą do ustalenia liczby sprawców

przestępstwa i samochodu którym się poruszali, co jednak w żadnej mierze nie potwierdziło udziału w zdarzeniu oskarżonego.

Sąd dał także wiarę zeznaniom świadków biorących udział w transakcji kupna-sprzedaży samochodu M. (...) nr rej. (...). Świadkowie ci nie mieli wiedzy ani nie mogli powziąć jakichkolwiek podejrzeń w zakresie przestępczego wykorzystania przedmiotowego samochodu. Działali oni w dobre wierze, w ramach przyznaných prawem kompetencji, weryfikowali dane i wizerunek nabywcy samochodu. Szczegółowe przedstawili okoliczności związane ze spotkaniem z oskarżonym i towarzyszącym mu osobami, wskazując na swoje spostrzeżenia w zakresie ich wyglądu i zachowania. R.. S. wskazała, iż co prawda oskarżony wyraźnie zainicjował i pośredniczył w tej transakcji, jednak nie był nią zainteresowany, jego rola w zasadzie sprowadzała się do funkcji tłumacza. W. W. (2) także wskazał, iż podczas transakcji nie nabrał żadnych podejrzeń co do osoby oskarżonego, transakcja wydała się mu typowa.

Sąd oparł się na zeznaniach świadka A. S. w zakresie w jakim wskazała ona, iż salon optyczny przylegający do bankomatu nie posiadał monitoringu, a także na zeznaniach funkcjonariuszy policji kontrolujących oskarżonego w dniu 17.06.2019r. tj. S. Ł. i A. Ś. na okoliczność kontaktu oskarżonego z N. C. (1) i brakiem podejrzeń co do ich osób, jak i pasażerów samochodu, który wówczas prowadził oskarżony.

Sąd oparł się na zeznaniach świadka R. D. – (...) albowiem świadek ten miał wiedzę odnośnie osób zamieszkujących na tej posesji i stacjonujących na niej pojazdach. Przy czym w pewnym zakresie poznał osoby tam przebywające, znał tryb i styl ich życia, miał z nimi kontakt, co sprawiło, iż był w stanie rozpoznać na okazanych mu tablicach poglądowych poszczególne osoby i podać krótkie informacje na ich temat wg własnych spostrzeżeń. Świadek ten przy tym bardzo pozytywnie wypowiadał się na temat oskarżonego, wskazał, iż był zaskoczony jego aresztowaniem, gdyż była to najspokojniejsza osoba spośród mieszkańców i nie przewidywał żadnych problemów z nim, chętnie wynajmował mu lokal, a umowę najmu podpisali na długi okres albowiem wzbudził jego zaufanie. Wskazał, iż oskarżony był pomocny dla obcokrajowców, pomagał im, gdyż dobrze mówił po polsku i znał się na Internecie. Niejakie podnajmowanie przez oskarżonego pokoi na kilkudniowe pobyty (nocowanie) ob. Rumunii także nie wydało mu się dziwne czy podejrzane albowiem znał sposób postępowania związany z praktyką sprowadzania pojazdów z zagranicy. Przyznał, iż miał co do tego wiedzę i wyraził na powyższe zgodę. Podał, iż po powrocie z zakładu karnego oskarżony zamieszkał ponownie u niego i powiedział mu, iż przebywał w zakładzie karnym z uwagi na zeznania H. P.. Świadek podał, iż H. P. zamieszkuje na nieruchomości (...) od dłuższego czasu i uważa ją za osobę niestabilną emocjonalnie. Zeznania tego świadka Sąd uznał za w pełni wiarygodne i logiczne, przy tym składane na różnych etapach postępowania, jawiły się jako konsekwentne i spójne.

Sąd dał wiarę świadkowi N. L., który został przesłuchany na etapie postępowania sądowego. Świadek wskazał, iż w nocy z 21 na 22 lipca 2019r. widział oskarżonego uczestniczącego w spotkaniu towarzyskim odbywającym się na podwórku posesji (...), nadto nad ranem ok godz. 4 widział go jak palił papierosa na dworze albowiem wówczas przebudził się w zw. z koniecznością uzupełnienia cukru (z uwagi na chorobę cukrzycową, co nie zdarza się często, dlatego to zapamiętał). Podał, iż w spotkaniu tym-przebywając na zewnątrz uczestniczyli niemal wszyscy mieszkańcy posesji tj. ok. 15 osób, jednak nie wszyscy przebywali tam w zw. z urodzinami H. P.. Wskazał, iż wówczas przez ludzi tam przebywających spożywany był alkohol, a przedmiotowe podwórko było ogólnym miejscem ich spotkań. Sąd uznał zeznania tego świadka za wiarygodne albowiem nie miał powodów, aby zeznawać nieprawdę, dlatego oparł się na jego zeznaniach, uznając je za korespondujące z pozostałym zebrany materiałem dowodowym.

Sąd zeznań świadka H. P. nie uznał jako kluczowych dla rozstrzygnięcia w sprawie. Świadek co prawda wskazała, iż ma urodziny w dniu 19 lipca 2019r. i w dniu 21/22 lipca 2019r. odbywała się impreza z tej okazji na podwórzu posesji (...), na której zamieszkiwała m.in. wraz z oskarżonym. Jednak podczas swoich zeznań złożonych w postępowaniu przygotowawczym (na których to prokurator w głównej mierze oparł swój akt oskarżenia przeciwko V. S.) nie wykluczyła obecności oskarżonego na tej nieruchomości w tym dniu i o tej porze, a jedynie podała, iż go po prostu nie widziała, jednocześnie akcentując, iż tam cały czas ktoś sobie robił grilla, gdyż było tam dużo młodych osób. Wskazała, iż nie wie czyj był samochód M. koloru srebrnego, widziała go na posesji, ale nie wie kto nim jeździł. Przyznała, iż nie przywiązywała wagi do tego co tam się działo, gdyż ma swoje problemy rodzinne. Sąd uznał, iż choć zeznania tego

świadka mogły być częściowo wiarygodne, cechowały się przy tym pewną nonszalancją wynikającą ze sposobu bycia i charakteru świadka, to jednak nie mogły stanowić podstawy ustalenia faktów w niniejszej sprawie zw. ze sprawstwem oskarżonego w zakresie zarzucanego mu przestępstwa.

Sąd w procesie odtwarzania stanu faktycznego pominął zeznania M. J. (administratora banku (...)) jako nieistotne dla sprawy.

Sąd nadto oparł się przede wszystkim na nieosobowym materiale dowodowym, tj. zebranych obszernie dokumentach, nagraniach z monitoringu, materiałach audiowizualnych zgromadzonych w sprawie, sporządzonych protokołach zatrzymania rzeczy, oględzin i odtworzenia zgromadzonych materiałów wizyjnych, protokołach przeszukania, notatkach służbowych sporządzonych przez funkcjonariuszy, pismach (...), SG, operatorów sieci komórkowych, instytucji bankowych, opiniach biegłych, informacjach z K. albowiem żadna ze stron nie podważała wiarygodności wymienionych dokumentów, a ponadto Sąd z urzędu nie dopatrywał się podstaw aby im tej wiarygodności odmówić. Dokumenty te zostały sporządzone przez uprawnione do tego organy w ramach ich niekwestionowanych kompetencji. Sąd oparł się również na sporządzonej opinii biegłego z zakresu informatyki, jak i tłumaczeń sporządzonych przez tłumacza przysięgłego języka rosyjskiego – ich treść, jak i wnioski są jasne, klarowne i rzetelne. Opinia biegłego z dziedziny informatyki A. W. uznana została za przydatną w sprawie w zakresie przegrania na nośniki CD i zaprezentowania zawartości przekazanych mu nośników, a sporządzone tłumaczenia umożliwiło prawidłowe zapoznanie z nią. Z żadnych treści pozyskanych z telefonu oskarżonego nie można wnioskować o udziale oskarżonego w zarzucanym mu czynie lub chociażby pomocnictwie do tego czynu.

W niniejszej sprawie nie ujawniono żadnych nagrań czy zdjęć mogących być podstawą do przypisania sprawstwa oskarżonemu, nie stanowiły one dowodu w zakresie obecności oskarżonego na miejscu zdarzenia czy jakiegokolwiek jego udziału w dokonaniu przedmiotowego przestępstwa. W dużej mierze uzyskane obszernie nagrania nie przedstawiały materiałów istotnych dla sprawy lub też cechowały się niską jakością. Częściowo uzyskanie monitoringu okazało się niemożliwe z uwagi na awarie systemów, także odtworzenie zapisu z monitoringu bankomatu z uwagi na awarie dysku okazało się nierealne, co stwierdzono w sporządzonej do sprawy opinii specjalisty Laboratorium Kryminalistycznego.

W ocenie Sądu żaden z dowodów z osobna oraz łącznie nie był wystarczający do przypisania oskarżonemu jakiegokolwiek roli w popełnieniu zarzucanych mu czynów. Akt oskarżenia przeciwko V. S. został oparty na poszlakach, których moc dowodową przeprowadzony przewód sądowy znacząco obniżył. Akt oskarżenia oparty był bowiem w głównej mierze na tym, iż sprawcy przestępstwa przybyli na miejsce zdarzenia samochodem, w którego zakupie pomagał oskarżony. Nadto powoływano się na rozbieżności w wyjaśnieniach oskarżonego a pozostałymi zebranymi na tamten czas dowodami w zakresie ustalenia czy oskarżony robił i gdzie przebywał w dacie czynu, a także kto i kiedy posługiwał się jego telefonem komórkowym (kartą SIM), przy czym należy zauważyć, iż na etapie postępowania przygotowawczego nie doszło do rozróżnienia czy na terenie K. logowała się karta Sim, czy karta SIM i telefon oskarżonego. Zebrane w toku postępowania przygotowawczego poszlaki nie układały się przy tym w ciąg wykluczający wersję zdarzeń podawaną przez oskarżonego, który konsekwentnie kwestionował swoje sprawstwo, dostarczając na tą okoliczność dowodów. Fakt, iż oskarżony pośredniczył w zakupie (a następnie sprzedaży) samochodu, którym poruszali się sprawcy przybyli na miejsce zdarzenia łączy go co prawda w pewien sposób z tymi osobami, jednak nie w sposób wystarczający, aby przypisać mu sprawstwo w zakresie popełnienia zarzucanego mu czynu, w formie zaproponowanej przez prokuratora czy też innej. W swoich wyjaśnieniach oskarżony szczegółowo opisał swoją rolę w sprzedaży i zakupie przedmiotowego pojazdu, co potwierdziły inne dowody zebrane w sprawie, w szczególności w postaci zeznań świadków. Oskarżony przy tym nie ukrywał swojej znajomości z rzekomymi ob. Rumunii, wskazał na okoliczności ich poznania i znajomości. Oskarżony nie ukrywał także treści prowadzonej przez niego korespondencji i zawartości jego telefonu komórkowego czy aplikacji internetowych. Sam wnosił o ich zweryfikowanie, wskazując dane dostępne. Choć jego wyjaśnienia w pewnym zakresie cechują rozbieżności to jednak okazały się one mieć znaczenie marginalne w zakresie przedmiotowym niniejszej sprawy albo zostały wyjaśnione w toku postępowania i na pewno nie stanowiły dowodu potwierdzającego udział oskarżonego w dokonaniu zarzucanego mu przestępstwa. Wersję oskarżonego w zakresie udostępnienia swojej karty SIM innej sobie w dniu 14.07.2019r. potwierdził uzyskany wykaz

połączeń wskazujący, iż w tym dniu karta ta współpracowała z innym urządzeniem niż zwykle, a więc nie z telefonem oskarżonego. Przy tym podczas wielu przeszukań prowadzonych wobec oskarżonego, jego aut i pomieszczeń przez niego zajmowanych nie ustalono innych mogących do niego należeć urządzeń tego typu czy przedmiotów związanych z popełnieniem przestępstwa. Oskarżony pomagając innym obcokrajowcom być może działał nieostrożnie, obdarzając ich zbyt dużym zaufaniem, jednak fakt ten nie wskazuje w wystarczającym stopniu na jego sprawstwo w zakresie zarzucanego mu czynu. Przy czym uznać należy, iż gdyby oskarżony chciał popełnić przestępstwo to dążył by do ukrycia swojej tożsamości – nie posługiwał by się swoim numerem telefonu podczas kupna pojazdu M. czy nie rejestrowałby swojego pobytu na terytorium RP czy dalej nie dążył do jego legalizacji, co przecież znacząco ułatwiłoby jego dalsze ew. ujęcie i skazanie.

Dlatego z uwagi na obowiązywanie zasady domniemania niewinności w procesie karnym, obowiązku zbierania dowodów na winę i niewinność oskarżonego, ostatecznie ustalono brak jakichkolwiek dowodów bezpośrednich wskazujących na sprawstwo oskarżonego, a uzyskane dowody poszlakowe także nie stanowiły o dowodach bezpośrednich w tym zakresie. Wątpliwości w zakresie sprawstwa oskarżonego zaktualizowały się już na etapie początkowym przewodu sądowego i stanowiły bezpośrednią przesłankę do podjęcia przez Sąd decyzji o uchyleniu wobec oskarżonego tymczasowego aresztowania.

W komentarzach do art. 7 k.p.k. i orzecznictwie, wskazując na zakaz wartościowania dowodów, przyjmuje się jednocześnie, że prawidłowe zastosowanie przez sąd meriti zasady swobodnej oceny dowodów wymaga spełnienia trzech podstawowych warunków: ujawnienia w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) zgodnie z regułami wskazanymi w art. 2 § 2 k.p.k.; rozważenie wszystkich okoliczności, przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.); argumentacji wyczerpującej i logicznej, z jednoczesnym uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, zawartej w uzasadnieniu orzeczenia (art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.).

Przy czym przedmiotowe postępowanie miało niewątpliwie charakter poszlakowy. W procesie poszlakowym dowodzenie faktów przebiega w dwóch etapach. Pierwszy sprowadza się do ustalenia faktów ubocznych (poszlak) na podstawie środków dowodowych wskazujących bezpośrednio ich zaistnienie. Jeśli poszlaki te ustalone są w sposób niewątpliwy, to w drugim etapie wolno wnioskować z nich o fakcie głównym (zarzuconym czynie karalnym) w oparciu o związek wynikania (zob. post. SN z 12.5.2010 r., V KK 380/09, OSNwSK 2010, Nr 1, poz. 993). Poszlaki należy uznać za niewystarczające do uznania faktu głównego, gdy nie wykluczają one wszelkich rozsądnych wątpliwości w tym względzie, czyli gdy możliwa jest także inna od zarzucanej oskarżonemu wersja zdarzenia. „Jeżeli sprawa ma charakter poszlakowy, to nierozzerwalny łańcuch poszlak rozpatrywanych we wzajemnym powiązaniu winien prowadzić do nieodpartego wniosku o sprawstwo oskarżonego pomimo braku na to dowodów bezpośrednich – tak SN w postanowieniu z 14 grudnia 2016 r., III KK 152/16. „W procesie poszlakowym nie ulegają zawieszeniu zasady ani reguły dowodzenia właściwe dla procesu poznawczego w sprawach karnych. Tak jak w większości spraw o złożonym stanie faktycznym i złożonym przebiegu zdarzenia, gdy oskarżony zaprzecza postawionym zarzutom, tak też w procesie poszlakowym, możliwe jest stworzenie wielu hipotetycznych wersji przebiegu zdarzenia mniej lub bardziej prawdopodobnych. Nie wyklucza to jednak efektywności dowodzenia poszlakowego. Chodzi o to, że jeżeli powstają dwie lub więcej wersji zdarzenia, przyjęcie jednej z nich i odrzucenie pozostałych wymaga logicznie nienagannego wykazania, że ta lub inne ewentualne wersje zdarzenia są nieprawdopodobne lub też ich prawdopodobieństwo jest w racjonalnej ocenie znikome, niedające się rozsądnie uzasadnić, pozostaje w sprzeczności z elementarnymi zasadami życiowego doświadczenia lub w sprzeczności z wskazaniem wiedzy – tak Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z 15 czerwca 2016 r., II AKa 115/16.

W ocenie Sądu, ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego na pewno nie wynika duże ani co najmniej dostateczne prawdopodobieństwo, iż to oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów.

Ustalenie przez sąd pierwszej instancji dopiero na rozprawie, po rozpoczęciu przewodu sądowego, że czyn zarzucany oskarżonemu nie zawiera znamion czynu zabronionego albo że brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia, a więc ustalenie wystąpienia przesłanek negatywnych z art. 17 § 1 pkt 1 i 2, powinno

prowadzić do wydania zgodnie z art. 414 § 1 k.p.k. wyroku uniewinniającego (wyrok SN z 12.06.2012 r., II KK 135/12, KZS 2013/1, poz. 29; zob. także podobnie wyrok SN z 12.07.1994 r., II KRN 124/94, Prok. i Pr.-wkł. (...), poz. 11; wyrok SN z 21.09.2006 r., V KK 224/06, OSNwSK 2006, poz. 1787). Z tego względu koniecznym okazało się wydanie wyroku uniewinniającego wobec oskarżonego V. S.,

Uznając, iż brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu, Sąd uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, a kosztami sądowymi obciążył Skarb Państwa art. 632 pkt 2 k.p.k.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. N. – obrońcy oskarżonego z urzędu kwotę 1224 zł powiększoną o należy podatek VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu. Kwotę tą zasądzono oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 r. (§ 17,20).

sędzia Agnieszka Wachłaczanko